

Artícle Genèric

[Activitat i creixement](#)

Diferències al nucli de la zona de l'euro

Contingut disponible en
Anglès Espanyol

Fa ja dos trimestres que la zona de l'euro presenta taxes de creixement intertrimestrals del PIB positives. Sis trimestres després que l'economia tornés a recaure, sembla que, finalment, s'ha encarrilat la via de la recuperació. No obstant això, aquest creixement agregat a la zona de l'euro amaga diferències entre el nucli i la perifèria i, també, entre els dos grans països: Alemanya i França. La taxa de creixement intertrimestral que han mostrat durant els dos últims trimestres no és gaire diferent (el 0,4%, de mitjana, a Alemanya i el 0,2% a França), però diversos indicadors mostren que aquestes disparitats es podrien mantenir en els pròxims trimestres o que, fins i tot, podrien augmentar.

Un dels indicadors que ha situat el debat sobre la taula és l'índex PMI, que sol predir amb alta fiabilitat la trajectòria que seguirà el PIB a curt termini. Mentre que, a Alemanya, s'ha consolidat en registres clarament superiors als 50 punts, nivell a partir del qual es registren, habitualment, taxes de creixement positives, a

França ha recaigut de forma notable durant els últims mesos. Sembla, doncs, que, en 4T 2013, les diferències de creixement entre els dos països, com a mínim, es mantindran.

Més enllà de les tendències a curt termini, els indicadors estructurals de les dues economies, tant macroeconòmics com de l'entorn econòmic, presenten diferències notables que conviden a pensar que les trajectòries de les dues economies podrien divergir de forma notable en els pròxims anys. L'evolució recent dels principals indicadors macroeconòmics és molt reveladora. Mentre que Alemanya ja ha superat clarament el nivell del PIB anterior a la crisi, França encara es troba lleugerament per sota. També s'observen diferències importants al mercat laboral. La taxa d'atur d'Alemanya és inferior a la de França, i les dades més recents no suggereixen que aquest diferencial es pugui reduir a curt termini. L'evolució del sector exterior també és molt diferent. Les exportacions alemanyes han mantingut una fortalesa notable durant els últims anys i han exhibit una taxa de creixement anual mitjana del 7,7% entre 1T 2010 i 3T 2013. En canvi, a França, la taxa de creixement s'ha quedat en el 4,6%. La major internacionalització de l'economia alemanya i l'evolució relativa dels costos laborals als dos països (vegeu la taula adjunta) fan pensar que aquesta diferència es pot mantenir en els pròxims trimestres.

D'altra banda, els índexs que intenten mesurar la situació de l'entorn econòmic tendeixen a reflectir les tendències de fons d'una economia i, per tant, solen ser un bon indicador de la capacitat de creixement a llarg termini. En aquest sentit, l'índex de competitivitat que computa el World Economic Forum és molt útil. En cinc de les àrees més rellevants, Alemanya presenta una situació més positiva. Les diferències en infraestructures i en capacitat tecnològica són menors. Les grans disparitats les trobem en institucions, en eficiència del mercat laboral i, amb menys intensitat, en innovació. La bona notícia per a França és que són diferències que es poden esmenar amb reformes estructurals. No obstant això, la falta de voluntat política i social per fer-ho no permet ser gaire optimistes.

Europa
Unió Europea

